

Plébániai Hírlevél

A fiatal házaspár keresztútja

Amikor a nagyböjti időszakhoz közeledve, felkérést kapott a fiatal házaspárunk arra, hogy március 26-án mi imádkozzuk a keresztutat, boldogan vállaltuk! Ahogy közeledett az időpont, és a koronavírus egyre jobban tombolni kezdett, mintha picit alább hagyott volna a csoport lelkesedése... Peregték a napok, dolgoztunk, gyerekekkel foglalkoztunk otthon, rohantunk, aggódtunk a szeretteinkért. Állj!! Akkor most, hogy is van ez!?! Félünk, imádkozunk, kérünk, mennénk a templomba, de mégsem... én úgy döntöttem, megyek! Mert várnak! Vár az Úr. Ez az érzés egyre jobban elmélyült a lelkemben, hogy csak Tőle kaphatok békét, megnyugvást ebben a zavarodott helyzetben is. Eljött a péntek, nem tudtam, hány társunk tud eljönni! Ahogy beléptem a templomba és megláttam az általam oly szeretett embereket, tudtam, hogy a legjobb helyen vagyok!

Álltunk a kereszt mögött, és végignéztünk a Jézus szenvedését ábrázoló képeken. Eszembe jutott, mennyit szemlélgettem már ezeket egész kicsi koromtól kezdve. Értettem már akkor is a jelentésüket, hiszen Anya elmesélte sokszor. De gyerekként inkább a színek, a formák fogtak meg. Egészen más felnőtt fejjel, anyaként itt állni. Szűzanya fájdalmát átérezni, megrendítő élmény volt. Küszködtem a könnyeimmel, és azon gondolkodtam, hogy lehet ennyi fájdalmat kibírni... értünk! Mikor gondolataim visszatértek a "jelenbe", és körbenéztem, láttam és éreztem társaimat, a körülöttem állókat, hálával telt meg szívem. Hálát adok, hogy Jézus Krisztus egyházához tartozhatok, és hogy ezen a plébánián, az általam szeretett emberek segítségével ültethetem el a hit magjait gyermekeim lelkébe. Jóságodat tapasztalva legyen lélekben erős és buzgó, az imádságban állhatatos, a hitben élve legyen bölcs és kitartó, a szeretetben alázatos, hogy szavával és példájával egyaránt hiteles hírnökölj legyen, és áldásoddal áldás legyen családja számára. Krisztus a mi Urunk által. Ámen.

(Zsifkovics Szandi Zsófi)

Szentségimádás templomunkban Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén

Passió

A passió, mint azt tudjuk, Jézus szenvedéstörténete. Általában (Lukácsot leszámítva) az utolsó vacsorától Jézus sírba teteléig tart, olvasni vagy éppen énekelni szoktuk Virágvasárnap és Nagypénteken. Nálunk jelenleg egy kislétszámú kórus éneklé, ezt hallhatták a hívek múlt vasárnap, illetve Nagypénteken. Mint kórustag a passió belső feszültségét én is megtapasztalom. Nemcsak az a fontos, hogy a hangok a helyükön legyenek, hanem nagy feladatunk a hallgatóságnak kifejezni a zene segítségével a szenvedéstörténet érzelmi világát. Érzékelhető kell, hogy legyen a Jézus ellen lázadó nép haragja, a tanítványok csüggedt kérdezősködése, amikor Jézus kijelenti, hogy egyikőjük elárulta vagy éppen a vádaskodó főpapok gúnyos hangja. Ezáltal megtapasztalni a szenvedéstörténetet egészen érdekes, mert szereplőjévé válhatok, átélhetem az érzelmi megnyilvánulásokat és ha mi, kóristák ezt így át tudjuk élni, akkor már a hallgatóságnak egy más belső átélést tudunk adni, ami segít értelmezni a passió lényegét. Engem a kórusal előadott passió közelebb hoz az átéléshez, akár hallgatom, akár aktívan részt tudok venni az előadásában. De az olvasott passiónak is ugyanolyan mély mondanivalója van számomra. Mindegy, hogy milyen formában hallgatjuk, a lényeg, hogy mindegyikünk szívébe tudja fogadni, elelmélkedjünk róla, hogy Jézus mit tett értünk, hogy megváltson és szabaddá tegyen minket. Fontos, hogy tudjuk, ez nem egy tanmese vagy egy régi történet, amit évente előveszünk felolvasni, ez valóságos áldozat, amit Jézus tett értünk szeretetből.

(Darics Franciska)

Virágvasárnap ünneplése

Nagypénteki lamentáció

Az igazi feltámadás

Talán sokat segít a pápa egy ennyire hozzá közel álló kijelentésének megértéséhez Pavel Florenszkij orosz ortodox pap, teológus, filozófus, matematikus gyermekeihez írt levele. Ő a sztálini rezsim áldozataként halt meg 1937-ben, miután több évet töltött különböző orosz lágerekben. Florenszkij leírja fiainak azt a megvilágosító erejű felismerését, hogyan lehet megnyílni az igazság előtt: „Egy napon hirtelen, ösztönösen merült fel bennem a kérdés: ésők? Ezzel a kérdéssel leomlottak a falak. Ők, mindazok, akik élnek és akik előttem éltek? Ők: a földművesek, az őseimbek, az őseim, az emberiség általában... Ők: az ártatlanok, akik életükkel fizettek az örült játék miatt, amit mások a fegyverekkel űztek.

Ők: a gyermekek, akik nem látják viszont apjukat, anyjukat. Ők: a szülők, akik nem látják viszont gyermeküket. Ők: a miénktől különböző civilizációk, akiket sokszor nem értünk, vagy ami még rosszabb, megpróbáljuk saját mércénkkel, saját érdekeink szerint mérni őket. A többiekéről van szó: ha az életben megpróbálsz megérteni a többieket, mások igazát, különösképpen azokat, akik maguktól nem tudják hallatni a hangjukat; ha megpróbálsz belehelyezkedni a gyengék, az igazságra éhezők és szomjazók bőrébe, a teljes bizonytalanságban tengődő szegények bőrébe, akkor az igazság utat talál magának a szívedhez. Akkor a látszatigazságok már nem állják meg a helyüket: a jó és a rossz olyan erővel jelenik meg lelkiismereted előtt, hogy elengedhetetlen szükségét érzed az igazság megismerésének.

S akkor Isten, a történelem és saját lelkiismereted előtt döntést kell hoznod álarcok, alibik és önvédelem nélkül. Amikor ez megtörténik, az lesz az igazi feltámadás nyugtalan szívedben: akkor a világosság elárasztja a sötétséget, az élet legyőzi a halált, az igazságosság és a megbocsátás gyümölcseként béke születik benned. Az emberek iránti szeretetből a kereszten meghalt és feltámadt Isten Fiának húsvéti ezt is mondja a világnak: az igazság nem olyan valami, amit birtokolhatunk; az igazság Valaki, aki téged birtokol, ha engeded, hogy elérjen hozzád és feldúljon. Ő az a Más, aki eljön hozzád, társul szegődik fájdalmadhoz, életed nehézségeihez, képessé tesz arra, hogy szeress és remélj. „Ha kitarotok tanításomban, valóban tanítványaim lesztek, megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz benneteket” (Jn 8,31-32).

Igazság nélkül nincs emberi élet. Az igazságért azonban meg kell fizetni, mert igényeket támaszt. Az álarcokat kedvünkre váltogathatjuk, az igazsággal azonban csak egyet tehetünk: engedelmessé válnunk neki. Aki a hatalmat, a sikert keresi, nem szereti az igazságot: az igazság ezért megaláztatottként van jelen a világban.

Hirdetések

1. Húsvéthétfőn szentmisék reggel 7-kor, fél 9-kor, 10-kor, fél 12-kor és délután 4 órakor lesznek templomunkban.
2. Jövő vasárnap lesz az Isteni Irgalmasság vasárnapja. Ezen a napon a szokásos feltételek mellett teljes bűcsút nyerhetünk minden szentmisében.
3. Örülünk, hogy sokan ünnepelhettük meg együtt Urunk Jézus Krisztus halálát és feltámadását, Megváltásunkat! Hálásan köszönjük mindenkinek a segítséget és az aktív részvételt a Szent Három Nap liturgiáján.
4. A következő Ferences Esték előadását április 9-én, pénteken este fél 7-től Tokár Imre P. János fogja tartani. Az előadás címe: Tudd elengedni....

Minden kedves testvérünknek plébániánk közössége nevében: a jó Istentől megáldott Húsvétot kívánunk!

KIADJA: Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia • **CÍM:** 9700 Szombathely, Szent Erzsébet tér 1.
SZERKESZTŐ: Dancs István • **FELELŐS KIADÓ:** P. Tokár János ofm • **KÉSZÜLT:** 250 példány